

Sticke ber hetsa att han
målar så det knakar
efter. Och det är sannt
hela dagen tills det skym-
mer stäff han der och gör
i den halfballa ateljén
lunner & äta förrän kl 6.
Mycket mer om tefflar
upundtligt.

Ljell har jag målat några
små vinterbitar, som
Sticke tycker är trevliga.
Vi må så bra oaktadt
vården. Titta vi bort
från M. hamn. Godenylle
ville nödvändigt att jag
skulle skriva det &
Vi kommo oss ändtligen
dit en gång.

Nu kysser jag & älskar mer.
Måtte vi snart få min
200! Och ursäkta besvä-
ret, älskars far!

Jag kysser och famnas es
af hela min själ!
i Diem!

Eja.

"
Örninge 15 Febr.
92.

Min älskaste!

Nu blir det bara några
rader i största hast.

Knap får skaffa just till sta-
den. Jag firades i almanac-
kan att det är 10 dagar sedan
sista brevet, och längre
får det inte bli. Vet ni,
i ha nu också smäll-
kallt här på Åland!

I morgon hade vi & fixalen
och Glauca hade haft b-
da' hon steg upp! Att ha
is ingen therm.

Sticke får nu dagligen ner
till W. holms ateljé, der
han har hela tefflar upp-
spänd och målar genom
det hela. En vecka har
han stå sig för detta store
arbete, men hoppas ännu
att bli färdig. Så skickas
hans tefflar med föra till

Åbo, derifrån den sedan
får gå via Hangö eller
öfver Ryssland till Paris.
Den 22 Mars är sista in-
lämningsdagen, men
den måste vara den 14
för att hinna få ram.
Ramen är beställd.

Hur vi själva skola
komma värf från är
allt annat än klart.

22 mil öfver isar är
inte lockande, sedan
det smält till så här.
Tryck. Ålands haf, får
Stenke nog den vägen, ty
då är det bara 15 mil
att höra öfver från Eckerö.
Jag blir här litet fram
i Mars tror jag, i hopp
om blidare väder.

Det skall väl bli bra på
något sätt, vi äro ju raske
och friska unga människor.
När posten uppgår från
Åbo i godt väder ha vi
haft söndagens tidning
här om tillag o. s. v.

Tack älskade älskade
far för sista brevet!
Pappa gissade rätt att
jag nog skulle "ljuga" litet
öfver det. Det var så
älskligt. Åke fick läsa
det själv, jag kunde inte
läsa hörd. Tack också,
min syster, att du
haft litet ledsamt efter
min någon gång! Om vi
visst, att jag vetar nog
hur mycket jag lever hos
er i ditt gamla hem med
tänksamt! Jag vill inte
skriva till Maria, Tosti.
Hoppar på tala med dem,
då jag ju snart kommer.
Jag skref redan i höstas
mycket. detta till Åke och
väd dem i till hälsning
förlofsen innan Maria
varit uppe tillsammans
med Janne själv, i ett
med fastarens idel.
Men jag fick inte tack.
Dessför vill jag i skriva
mer. Men det gör det mig.